

V srdci Bronxu

Rozhovor s Alice Trimmerovou, ktorá pôsobila 9 rokov ako riaditeľka Rosedale Achievement Center v Bronxu. Pomáhala mladým ženám z chudobných rodín, aby mohli lepšie rozvinúť svoj osobnostný potenciál.

20.03.2016

Rosedale Achievement Center je v srdci Bronxu a poskytuje výchovno-vzdelávacie poradenstvo ako aj ďalšie vzdelávacie, kultúrne a výchovné programy pre dievčatá vo

veku od 10 do 18 rokov. Rosedale rozbehla skupina žien inšpirovaných životom a dielom sv. Josemaríu v roku 1978 a v roku 1993 sa stalo súčasťou South Bronx Educational Foundation (SBEF), nadácie, ktorá veľmi pomohla Rosedale v raste a expanzii činností. Za 37 rokov svojej existencie pomohlo Rosedale tisíckam dievčat a ich rodinám.

Napriek zlepšujúcej sa situácii, je Bronx ešte stále jedna problémová štvrť New Yorku, kde je vysoká kriminalita, temer 30 percent ľudí žije pod hranicou chudoby, vyše polovice domácností zabezpečuje len jeden rodič, a len 59 percent študentov dokončí štvorročné stredoškolské štúdium.

Rosedale pomáha vytvárať lepšiu budúcnosť pre mladé ženy v Bronx tým, že im pomáha dokončiť strednú školu a dostať sa na vysokú. Ciele Rosedale však siahajú ďalej, než sú

len študijné výsledky týchto mladých žien. Jeho programy výchovy a líderských zručností umožňujú študentkám naplno rozvíjať svoj osobnostný potenciál, tak, aby rozvíjali v sebe vzťah k zmysluplnému konaniu, aby sa stávali sebavedomými líderkami v dnešnej spoločnosti ako aj v budúcnosti. Programy, ktoré Rosedale ponúka, vedú predovšetkým dobrovoľníci s pomocou malého počtu stálych zamestnancov. Alice Trimmerová sa stala riaditeľkou Rosedale po tom, čo ukončila prácu na predchádzajúcej pozícii v jednej spoločnosti na Manhattane. Tento jej „džob na dôchodku“ v Rosedale sa ukázal ako mimoriadne obohacujúca skúsenosť. Po deviatich rokoch vo vedení Rosedale odchádza do skutočného dôchodku a bola ochotná podeliť sa s nami v rozhovore so svojimi skúsenosťami.

Čo vás priviedlo k práci v Rosedale?

O Rosedale som vedela už dávno predtým, veď niekoľko mojich priateľiek ho pomáhali rozbehnúť na začiatku v sedemdesiatych rokoch. Pomáhala som im s propagačnými materiálmi, návrhmi na finančné zázemie, a podobne. Keď som sa už chystala na dôchodok, dopočula som sa, že v Rosedale majú nedostatok zamestnancov a potrebujú pomôcť s ekonomickými záležitosťami a dotáciami. Prihlásila som sa na miesto na čiastočný úväzok a začala som tam pracovať mesiac po odchode na dôchodok.

Zamýšľali ste sa pred dôchodkom, že by ste pracovali na takomto mieste? Ako to zmenilo vaše plány po odchode na dôchodok?

Pred odchodom na dôchodok som uvažovala, že budem učiť hudobnú výchovu v predškolskom zariadení

Rosedale, v Reading Readines Program, ale kým som prišla do dôchodkového veku, tento program sa ukončil. Keďže som sa profesionálne venovala redaktorskej a publikačnej činnosti, uvažovala som, že by som využila svoje schopnosti práve tam, napríklad pri pomoci neziskovým organizáciám. Nemala som však svoje plány až tak premyslené, a preto keď som sa dozvedela o Rosedale, zdalo sa mi to ako zaujímavá, dočasná príležitosť. V pôvodnom zamestnaní som sa prevažne venovala písaniu nadačných programov, zostavovaniu brožúr a podobným marketingovým a rozvojovým činnostiam. Potom, keď rok a pol po mojom príchode do Rosedale odišiel riaditeľ tejto organizácie, požiadali mňa, aby som ju viedla.

S akými úlohami ste sa museli vysporiadať, keď ste prešli z

manhattanskej spoločnosti do Rosedale v Bronxu?

Musela som sa veľmi veľa a rýchlo učiť. Našťastie som poznala fungovanie v Rosedale z predchádzajúcich 18 mesiacov, takže som vedela, čo treba robiť. Bol to však veľký skok, od náhodnej pomoci pre Rosedale k vedeniu celej inštitúcie. Neviem dobre po španielsky a mnohí z našich rodičov nerozprávajú plynulou angličtinou, takže komunikácia hlavne po telefóne bola dosť náročná. Okrem toho hneď bolo treba nájsť parkovacie miesta pre dve dodávky, zabezpečiť údržbu budovy, odvoz smetí, odpratávanie snehu, takže som musela fungovať bez celého toho logistického zázemia, ktoré som predtým mala v manhattanskej firme. A to najdôležitejšie, nebola som zvyknutá riadiť deti, preto najväčšou obavou bola tá o ich bezpečnosť.

Veľmi rýchlo som si však uvedomila, že je pri tom veľa zábavy, veľmi ma povzbudzovalo to, že nepotrebujem množstvo rôznych povolení, keď si chcem vyskúšať nejaké nové nápady. Naš rozpočet bol malý, ale moji dvaja spolupracovníci boli talentovaní, okrem toho rodiny dievčat boli veľmi ústretové a chápujúce. A bola som aj zvyknutá na manažovanie projektov v neistých časoch, vďaka skúsenosti so zlučovaním podnikov z osemdesiatych a deväťdesiatych rokov. Boli to užitočné skúsenosti v situácii, keď sme museli čeliť rozpočtovým krízam, akým sú malé neziskovky často vystavené.

Ako by ste opísali vašu pracovnú skúsenosť na tomto mieste? Aký vplyv to malo na váš život?

Skúsenosť v Rosedale bola pre mňa jedným veľkým dobrodružstvom a mala veľký dopad na moje nazeranie na život. Mám pocit, ako keby som v

predchádzajúcej pracovnej pozícii vo firme v Manhattane žila v nejakej bubline. Určite aj tam bola práca zaujímavá a naše produkty boli užitočné, ale tu som bola súčasťou komunity a v tom to bolo úplne odlišné – zazvonil zvonček a už tu bola nejaká nová rodina, kde sa nám navzájom stretli naše životy. Keď som videla tú odvahu a dômysel, s akým niektoré rodiny čelili ťažkostiam bežného života, o to viac som potom odmietala akékoľvek predsudky či netoleranciu.

Naši susedia a mnohé naše rodiny boli z Portorika, Dominikánskej republiky a z iných častí Strednej a Južnej Ameriky. Bolo nádherné zoznámiť sa s ostrovnými kultúrami, ich sviatkami, štýlom varenie, ich silnými rodinnými vzťahmi, štýlom výchovy v rodinách.

Ako pomáha Rosedale mladým ženám a rodinám v Bronx?

Rosedale ponúka vzdelávaciu pomoc a rozvoj líderských schopností v domáckej, neformálnej atmosfére. Dievčatá majú pridelených individuálnych školiteľov, ale jeden z najväčších prínosov je pozitívny vplyv rovesníkov. Stretávajú sa a spriatelujú sa s ďalšími dievčatami, ktoré sa usilujú o podobné ciele. Zamestnanci a dobrovoľníci im pomáhajú vysporiadať sa s tlakmi základnej a strednej školy. Vedú ich k tomu, aby samé rozmýšľali a nenechali sa zmiesť okolitými kultúrnymi vplyvmi, ktoré ich odvádzajú od toho, aby z nich boli zodpovedné mladé ženy. Rodinám sa pomáha, aby poskytovali dievčatám dosiahnuť vysoké, ale súčasne realistické ciele. Roky dospievania sú časom, kedy sa mladí ľudia začínajú osamostatňovať od svojich rodín. Aj keď je to úplne normálne, môže to viesť aj k nezdravým a nebezpečným situáciám. Rosedale poskytuje bezpečné útočisko: vtedy keď je pre

dievčatá zložité porozprávať sa o niektorých veciach s rodičmi, vtedy majú v Rosedale k dispozícii ľudí, ktorým leží na srdci ten najlepší záujem dievčat.

Aké sú najväčšie ťažkosti pre mladé ženy a ich rodiny v Bronx?

Mnohé problémy v Bronx sú podobné ako kdekoľvek inde: nestabilný rodinný život, časté sťahovanie, nezdravý tlak rovesníkov, rozbité manželstvá, kde rodičia nespolupracujú, alebo nevedia nájsť spoločné hodnoty. Okrem toho mnohé školy v tejto oblasti majú nedostatočné výsledky a niekedy to ani nie sú bezpečné miesta. V tejto štvrti je málo komunitných zdrojov pre mladých ľudí, a tak mnohí z nich len presedia čas pri televízore, hrajú videohry po celý deň. Mnohé rodiny sa musia starať aj o ďalších členov širšej rodiny, ktorí majú problémy. A okrem toho

niekedy obaja rodičia pracujú aj vo viacerých zamestnaniach, len aby sa nejako udržali nad vodou a tak im už zostáva len málo času a síl.

Čo ste sa naučili od rodín a študentov, s ktorými ste pracovali za uplynulých 10 rokov?

Na prvom mieste som sa naučila, že pevný rodinný život dokáže prekonať temer akékoľvek prekážky. Tiež som si uvedomila, alebo skôr si pripomenula, aký zaujímavý a náročný je život tínedžera. Keď máte 10 rokov, ste suverén, ktorý si namýšľa, že dokáže všetko, keď máte 12,13 rokov, zrazu vás prepadnú pochybnosti, máte dojem, že sa na nič nehodíte. A potom o pár rokov vám príde oznámenie, že vás prijali na vysokú a máte to pekne rozbehnuté. Samozrejme táto cesta je individuálna, odlišná pre každého, ale keď som sprevádzala tieto dievčatá ich životom, naučila som sa,

že je potrebné dbať na to, aby sme boli stále na tej správnej ceste – na ceste správnej vo všeobecnosti, ale aj na ceste správnej pre danú konkrétnu osobu.

Teraz už v Rosedale nepracujete, napriek tomu ich sem tam navštívite?

Áno, pracujem v poradnom výbore a bola som v úzkom kontakte s týmito spolupracovníkmi počas odovzdávania funkcie. Okrem toho naďalej im pomáham organizovať hudobný program, takže tam chodím raz za týždeň, keď majú dievčatá hodiny. Umožňuje mi to tiež zostať naďalej v kontakte s dievčatami a ich rodinami. Pomáham tiež s aktivitami pre matky, rodičovskými prednáškami, besedami, atď., ako aj pri obnovách, ktoré dávajú kňazi Opus Dei pre matky a absolventky programov. Myslím, že vždy budem v kontakte s Rosedale nejakým

spôsobom, dokiaľ budem schopná vyjsť po schodoch do tej budovy.

Môžu sa ľudia prihlásiť na dobrovoľnícku prácu v Rosedale, alebo nejako ináč pomôcť?

Rosedale je temer úplne závislé od dobrovoľníckej pomoci, čo sa týka vyučovania, tútoringu a programov líderstva, takže vždy sa zide pomoc. Okrem toho nadácia, ktorá má na starosti Rosedale bude vždy potrebovať finančnú pomoc, preto vždy bude vítaná akákoľvek finančná pomoc, aj v malých čiastkach. Existuje aj veľa iných spôsobov ako pomôcť, napríklad keď hľadáme miesta na stáž pre naše dievčatá, zabezpečovanie styku s nadáciami, dokonca aj keď by ste chceli pozvať ľudí do Rosedale, jednoducho aby sa s jeho fungovaním mohli zoznámiť.

Akú radu by ste dali ľuďom blížiacim sa k dôchodkovému veku?

Keď sa človek na záver náročnej kariéry blíži k dôchodku, je také lákavé povedať si „už toho bolo dosť“ a uzavrieť sa pred nejakou perspektívnou skúsenosťou, ktorá by vás chcela vytiahnuť zo zóny vášho pohodlia. Myslím, že to je naozaj chyba, preto by človek mal privítať niečo ako úplne novú príležitosť, ktorá vám umožní niečo zo seba ešte odovzdať. Veľa z tých zručností, ktoré človek nadobudne vo firme – ako team-building, rozpočtovanie, projektové manažérstvo – sú veľmi potrebné v neziskovom sektore. Ak má človek možnosť využiť tieto schopnosti v prostredí, kde sa ony menia na priamu službu iným ľuďom, tak potom takáto príležitosť stojí za to.

dev.opusdei.org/sk-sk/article/v-srdci-
bronxu/ (05.08.2025)